

בעניין:

השחקן פז שיפמן, ת.ז. 214159931
(להלן: "השחקן" או "המבקש")

- נ ג ד -

המשיבה:

מועדון הכדורגל מכבי פתח תקווה
(להלן: "המשיבה" או "מכבי פ"ת" או "הקבוצה המעבירה")

ה ח ל ט ה

לפניי "הליך מותנה" שנפתח לבקשת השחקן ביום 10/8/2026, בהתאם להוראות סעיפים 96 ו-98(ב) לתקנון הרישום של ההתאחדות לכדורגל בישראל, בגרסתו מחודש יולי 2026 (להלן: "תקנון הרישום"), במסגרתו נתבקשתי לקבוע את סכום הפיצוי המגיע לקבוצה המעבירה בגין אימונו וקידומו של השחקן, עובר להעברתו המבוקשת לשורות מועדון מכבי קריית גת (להלן: "הקבוצה הקולטת") לקראת עונת המשחקים 2026/27.

הקבוצה המעבירה עותרת, בראש ובראשונה, לסילוק הבקשה על הסף מחמת היעדר סמכות, ולחלופין טוענת כי היא זכאית לפיצוי בסך שלא יפחת מ-180,000 ₪ בגין איתורו, אימונו וקידומו של השחקן.

מנגד, טוען השחקן כי הקבוצה המעבירה היא שבחירה, מיוזמתה, שלא לממש את האופציה שעמדה לה להמשך העסקתו ושחררה אותו לדרכו, ומשכך המחלוקת היחידה בין הצדדים — גובה הפיצוי — מסורה להכרעת מוסד זה; לגופו של עניין נטען כי הפיצוי הראוי הינו סמלי בלבד, בטווח של 8,000–15,000 ₪.

העובדות הרלוונטיות לעתירה

1. השחקן, יליד 7/12/2005 (כעולה מנספחי הבקשה — טופס ההעברה והיסטוריית הרישום; ראו הערתי בהמשך), בן 20 שנים ו-8 חודשים בקירוב במועד פתיחת ההליך. ביום 7/12/2026 ימלאו לשחקן 21 שנים.

2. היסטוריית הרישום של השחקן, כעולה מנתוני ההתאחדות, הינה כדלקמן:

2.1. עונות 2017/18 עד 2020/21 — מועדון "בני אילת" (מחלקת הנוער); יצוין כי בעונת 2017/18 מלאו לשחקן 12 שנים רק בחודש דצמבר 2017, כך שממועד זה ועד תום העונה חלפו פחות משישה חודשים;

2.2. עונת 2021/22 — קבוצת הנערים של הקבוצה המעבירה, אליה עבר ביום 11/8/2021, בהיותו כבן 15 וחצי;

2.3. עונות 2022/23 ו-2023/24 — קבוצת הנוער של הקבוצה המעבירה;

2.4. עונת 2024/25 — הושאל לקבוצת מ.ס. כפר קאסם מהליגה הלאומית, לעונה מלאה;

2.5. עונת 2025/26 — במחצית הראשונה נמנה על שורות הקבוצה המעבירה ושותף בקבוצת הבוגרים בהיקף דקות מצומצם; ביום 15/1/2026 הושאל למכבי הרצליה מהליגה הלאומית, עד תום העונה.

3. ביום 17/8/2021, שישה ימים לאחר מעברו לקבוצה המעבירה, רשם השחקן את הופעת הבכורה שלו בנבחרת הנערים של ישראל (עד גיל 17), ובמהלך עונת 2021/22 צבר 8 הופעות בנבחרת זו — כולן באותה עונה.

4. ביוני 2023 נחתם בין הצדדים הסכם העסקה לשלוש עונות משחקים, מיום 1/7/2023 ועד ליום 31/5/2026. להסכם נלוותה אופציה להארכת ההתקשרות בשתי עונות נוספות (2026/27 ו-2027/28), אשר אמורה הייתה להתממש באופן אוטומטי, אלא אם תודיע הקבוצה המעבירה על אי-רצונה בהמשך ההתקשרות, לא יאוחר מיום 30/5/2026.

5. ביום 23/4/2026 מסרה הקבוצה המעבירה לשחקן מכתב רשמי, חתום בידי מנכ"ל המועדון, מר אופיר לוזון, שכותרתו "הודעה על אי מימוש אופציה", ובו נכתב:

"בהתאם להסכם בין הצדדים (להלן: "ההסכם"), הריני להודיע כי הקבוצה החליטה שלא לממש את האופציה השמורה לה מכוח ההסכם כאמור לעיל.

בהתאם לתקנון הרישום (להלן: "התקנון"), יחולו על הצדדים הוראות התקנון, ובפרט הוראות העוסקות במעבר שחקנים.

מאחל לך הצלחה בהמשך הדרך." (ההדגשות הוספו, ש.ח.)

6. ממועד ההודעה ואילך לא הציגה הקבוצה המעבירה לשחקן הסכם המשך ולא שולם לו שכר; אף השחקן, מצדו, לא טען כי הפקיד טופס הסגר בהתאם לסעיף 79 לתקנון ולחוק הספורט, התשמ"ח-1988. נתונים אלה לא עמדו במחלוקת.

7. בעקבות ההודעה פעל השחקן לאיתור קבוצה חדשה, וביום 28/6/2026 חתם על הסכם העסקה עם הקבוצה הקולטת – שזה עתה העפילה מליגה א' לליגה הלאומית – לעונת המשחקים 2026/27.

8. לאחר החתימה דרשה הקבוצה המעבירה תמורה בסך 100,000 ₪ כתנאי להעברת השחקן, ובהמשך הפחיתה את דרישתה. ביום 5/8/2026 נוצר טופס העברת שחקן בפורטל הקבוצות, אולם ההעברה לא הושלמה בהיעדר חתימת הקבוצה המעבירה, ומשלא הושגה הסכמה בין הצדדים בדבר גובה הפיצוי.

9. ביום 10/8/2026 פתח השחקן בהליך המותנה דנן. ביום 17/8/2026 נשלחה הודעת האגף המשפטי של ההתאחדות על פתיחת ההליך; כתב הטענות מטעם הקבוצה המעבירה הוגש ביום 19/8/2026; תגובת השחקן הוגשה ביום 20/8/2026; ותגובת הקבוצה המעבירה הוגשה ביום 23/8/2026.

טענות הקבוצה המעבירה

10. הקבוצה המעבירה טוענת, בראש ובראשונה, טענת סף: בהתאם לסעיף 78(א) לתקנון הרישום, שחקן חופשי שגילו מעל 17 שנים אך לא מעל 21 שנים יישאר רשום בקבוצה המעבירה עד להסכמה על גובה הפיצוי או על תנאי המשך העסקתו; השחקן – שטרם מלאו לו 21 שנים ואשר לא הפקיד טופס הסגר – אינו רשאי לפנות למוסד למעמד השחקן כדי שיפסוק את דמי הפיצוי.

לתמיכה בטענתה הפנתה להחלטת המוסד בעניין מתן חוזה (החלטה מיום 26/7/2015), להחלטת המוסד בעניין רוי דוגה (13/6/2023) ולפסק הבורר ע"ד אמיר זולטי בעניין מור בוסקילה (תיק בורות 26-4/25-26/2025).

11. לגופו של עניין, ולחלופין בלבד, טוענת הקבוצה המעבירה כי היא זכאית לפיצוי בסך שלא יפחת מ-180,000 ₪, בגין איתורו של השחקן באילת, גידולו ופיתוחו במחלקת נוער מהמובילות בישראל, התנאים שהוענקו לו וההשקעות שהושקעו בו.

12. עוד הלינה הקבוצה המעבירה על כתבי הטענות שהוגשו מטעם השחקן, בטענה כי הם נחזים כתוצר של מחולל בינה מלאכותית, נעדרי עיגון תקנוני, וכי הוגשו באופן בלתי שלם, תוך שנתונים מסוימים הושארו ריקים.

טענות השחקן

13. השחקן טוען כי דין טענת הסף להידחות: הקבוצה המעבירה עצמה בחרה, מרצונה החופשי ומיוזמתה, שלא לממש את האופציה שעמדה לה, מסרה לו על כך הודעה רשמית בכתב, איחלה לו הצלחה בהמשך דרכו והפנתה בעצמה להוראות התקנון העוסקות במעבר שחקנים.

בכך, לטענתו, שוחרר משורותיה בהסכמה, והמחלוקת היחידה שנותרה – גובה הפיצוי – מסורה לסמכות המוסד למעמד השחקן, מכוח סעיפים 78(א), 93–94 ו-96–98 לתקנון.

עוד נטען כי דרישת הקבוצה המעבירה, המסרבת להעסיקו ולשלם לו שכר ובד בבד חוסמת את רישומו, מנוגדת לעיקרון לפיו "פיצוי כספי לא יהווה חסם" למעבר שחקן, ופוגעת בחופש העיסוק שלו.

14. לגופו של עניין טוען השחקן כי תרומת הקבוצה המעבירה לפיתוחו מוגבלת: הוא הגיע לשורותיה כשחקן מגובש, שרשם את בכורתו בנבחרת ישראל שישה ימים לאחר המעבר; עונת 2022/23 ירדה לטמיון בשל פציעת רצועה צולבת; בעונת 2023/24 שותף באופן חלקי בלבד; ושתי העונות האחרונות היו עונות השאלה, אשר לשיטתו אינן נמנות במניין ההשבחה בהתאם לסעיף 78(ד)(3) לתקנון.

אשר לסכום, הפנה השחקן להחלטת המוסד בעניין אופק שליו, שבה נפסק פיצוי בסך 15,000 ₪, וטען כי הפיצוי הראוי בעניינו סמלי אף הוא.

דיון

15. **המסגרת הנורמטיבית:** ההליך שלפניי נפתח ביום 10/8/2026, לאחר כניסתם לתוקף של תקנון הרישום בגרסת יולי 2026, ושל תקנון המוסד ליישוב מחלוקות בגרסת יוני 2026 (להלן: "**תקנון המוסד ליישוב מחלוקות**"), ומשכך הוראותיהם הן החלות עליו. יצוין כי ההוראות הרלוונטיות לטענת הסף זהות במהותן להוראות שקדמו להן, כך שהפסיקה שהתגבשה תחת הנוסח הקודם יפה גם לענייננו.
16. נקודת המוצא לבחינת סמכותי קבועה בסעיף 73 לתקנון המוסד ליישוב מחלוקות, שכותרתו "תפקידים":

"המוסד למעמד השחקן מוסמך להכריע בכל הליך ועניין הנתונים לסמכותו לפי תקנוני ההתאחדות, ובכלל זה לפי הוראות תקנון הרישום לכדורגל גברים..."

17. הנה כי כן, המוסד למעמד השחקן איננו בעל סמכות כוללת לדון בכל מחלוקת שבין שחקן לקבוצה, אלא אך ורק בהליכים ובעניינים שהוקנו לו במפורש בתקנוני ההתאחדות. המקור המהותי לענייננו מצוי, אפוא, בסעיפים 78–79 לתקנון הרישום – ובהם בלבד.

18. סעיף 78(א) לתקנון הרישום, שעניינו שחקן חופשי שגילו מעל 17 שנים אך לא מעל 21 שנים, קובע:

"היה גילו של שחקן חופשי, בתום העונה האחרונה להסכם, מעל 17 שנים, אך לא מעל 21 שנים – יישאר השחקן החופשי רשום בקבוצה המעבירה עד שיגיעו השחקן, או קבוצה קולטת המעוניינת בו, להסכמה עם הקבוצה המעבירה לגבי גובה הפיצוי בגין קידומו ואימונו, או עד שיגיעו השחקן והקבוצה המעבירה להסכם באשר לתנאי המשך העסקתו בשורותיה."

19. קריאה פשוטה של הסעיף מעלה כי הוא אינו מקנה למוסד למעמד השחקן סמכות לפסוק את דמי הפיצוי; נהפוך הוא: הסעיף קובע במפורש כי השחקן יישאר רשום בקבוצה המעבירה עד להסכמה בין הצדדים על גובה הפיצוי, או עד לכריתת הסכם העסקה חדש.

פרשנות השחקן, שלפיה הסעיף מקנה סמכות למוסד, אינה מגובה בהפניה או התייחסות להוראת תקנון כלשהי, אלא באמירה כללית בלבד, ולא בכדי: הציטוטים המדויקים של התקנון, כפי שהובאו בבקשה עצמה, שוללים אותה.

20. מסקנה זו מתחדדת מן ההשוואה להוראות הסמוכות: סעיף 78(ב)(1) לתקנון, שעניינו שחקן חופשי שגילו מעל 21 ועד 24 שנים, מסמך במפורש את הקבוצה המעבירה או את השחקן "לפנות למוסד למעמד השחקן כדי שיקבע את גובה הפיצוי"; וסעיף 79(ב) לתקנון מסמך את הצדדים לפנות למוסד לאחר שהשחקן הגיש טופס הסגר.

מקום שביקש מתקין התקנון להקנות סמכות למוסד – עשה כן במפורש. שתיקתו של סעיף 78(א) איננה מקרית, והיא מהווה הסדר שלילי.

21. למעלה מן הצורך אציין, כי אף הסתמכות השחקן על סעיף 78(ד)(3) לתקנון, לעניין אי-הכללת עונות ההשאלה, אינה במקומה: הוראה זו חלה, על פי לשונה, "לעניין סעיף קטן (ב) ו-(ג)" בלבד – קרי, על העברות של שחקנים שגילם מעל 21 שנים – ואינה חלה על ענייננו. מכל מקום, משנמצא כי אין בידי סמכות, איני נדרש לשאלות גובה הפיצוי כלל.

22. זו אף פסיקתו העקבית של מוסד זה, קודם לעניין אופק שליו ולאחריו: בעניין מתן חוזה (2014/15), בעניין דומר (2018/19), בעניין רוי דוגה (13/6/2023) – שם נדחתה על הסף עתירה שהוגשה, כבענייננו, בהליך מותנה על ידי שחקן שאופציית קבוצתו לא מומשה – ובעניין מוחמד טאהא (2024/25). הלכה עקבית זו כוחה יפה גם היום.

23. **עניין אופק שליו:** השחקן נסמך על החלטת המוסד בעניין אופק שליו (7/8/2022), שבה נפסק פיצוי לשחקן בטווח גילאים זה. עיינתי בהחלטה בלבד, שכן אין בפניי את כתבי הטענות של הצדדים בהליך. שאלת הסמכות לא נדונה בה כלל, וההכרעה עסקה בגובה הפיצוי בלבד. הוראת התקנון הרלוונטית דומה בנוסחה דאז והיום, ולא השתנתה; ובנסיבות אלה, ככל שההחלטה מגלמת הנחה מכללא בדבר קיומה של סמכות – דעתי שונה, והיא אינה מתיישבת עם שורת ההחלטות שקדמו לה ושבאו אחריה,

כמפורט לעיל. עניין שליו יכול לשמש, לכל היותר, אסמכתא לעניין גובה הפיצוי – מקום שקיימת סמכות לפסוק אותו.

24. **טענת ה"שחרור בהסכמה"**: אין בידי לקבל את טענת השחקן שלפיה הודעת אי-מימוש האופציה מקימה את סמכות המוסד. ההודעה מיום 23/4/2026 סיימה את ההתקשרות החוזית שבין הצדדים – אך אין בה "הסכמה עם הקבוצה המעבירה לגבי גובה הפיצוי", כדרישת סעיף 78(א); נהפוך הוא, אין חולק כי הסכמה כאמור לא הושגה מעולם, וזו עילת ההליך שלפניי.

אף ההודעה עצמה הפנתה במפורש להוראות התקנון "העוסקות במעבר שחקנים" – קרי, לאותה מסגרת תקנונית ממש, שסעיפים 78(א) ו-79 בכללה. משלא הושגה הסכמה על גובה הפיצוי, לא נכרת הסכם העסקה חדש ולא הופקד טופס הסגר – מורה התקנון כי השחקן יישאר רשום בקבוצה המעבירה, ואין למוסד זה סמכות להתערב בכך.

25. אשר להסתמכות השחקן על העיקרון שלפיו "פיצוי כספי לא יהווה חסם" למעבר שחקן: עיקרון זה, ככל שנטען, אינו מגובה בהוראת תקנון כלשהי, ולא בכדי לא הפנה השחקן להוראה שכזו. אין בעקרון פרשני נטען כדי לגבור על לשונו המפורשת של סעיף 78(א) ועל הסדר הסמכויות הקבוע בסעיף 73 לתקנון המוסד ליישוב מחלוקות.

26. **המסלול העומד לשחקן**: תסכולו של השחקן ממצבו – שחקן הרשום בקבוצה שאין לו עמה חוזה, שאינה משלמת לו שכר ושאינה חפצה בשירותיו – ברור ומובן. ואולם, אלו ההוראות התקנוניות, ואין בסמכותי לחרוג מהן.

המנגנון היחיד שהתקנון מעמיד לשחקן במצב דברים זה הוא מעבר באמצעות הסגר לפי סעיף 79 לתקנון: משיפקיד השחקן טופס הסגר, יהיו הצדדים רשאים לפנות למוסד למעמד השחקן לקביעת סכום הפיצוי (סעיף 79(ב)), והשחקן יוכל לעבור לקבוצה אחרת בתום שנת הסגר אחת, בכפוף לתשלום הסכום שייקבע (סעיף 79(ג)).

ככל שלשחקן טענות בדבר נזקים שנגרמו לו עקב התנהלות הקבוצה המעבירה – מקומן של אלה במוסד לבוררות ולגישור, ולא במוסד למעמד השחקן.

27. **הערה בדבר גילו של השחקן**: הוראות התקנון מחלקות את סמכות המוסד בהתאם לגילו של השחקן "בתום העונה האחרונה להסכם". מוסד זה פסק כבר בעניין רוי דוגה כי בהגיעו של השחקן לגיל העולה על 21 שנים, יוכל לחזור על טענותיו ולפנות למוסד – ואני מצטרף למסקנה זו, על אף לשון הסעיף.

בעניינינו, ביום 7/12/2026 ימלאו לשחקן 21 שנים. עם זאת, נדמה כי מן הראוי שמתקין התקנון ייתן דעתו לאופן הנוכחי של ניסוח ההוראה התקנונית, שכן קריאתה באופן "יבש" מובילה למסקנה: שעה שפג חוזהו של שחקן בטרם מלאו לו 21 שנים, הוא כבול לקבוצתו עד להסגר או להסכמה.

לשיטתי, מן הראוי שההוראה תקבע במפורש את הסמכות לפי גילו של השחקן במועד הגשת הבקשה, ולא במועד תום חוזהו, בכדי למנוע תוצאה לא רצויה כאמור. הוראה שכזו אף אינה מונעת מן הקבוצה המעבירה את זכותה לפיצוי בגין קידום השחקן, ככל והיא זכאית לו.

28. שקלתי אם ניתן, נוכח האמור, לפסוק כבר עתה את סכום הפיצוי שיחול לכשימלאו לשחקן 21 שנים – ואולם, לאור הוראות סעיף 73 לתקנון המוסד ליישוב מחלוקות, אינני מוסמך לעשות כן: משנמצא כי העניין אינו נתון כעת לסמכות המוסד, לא ניתן לפסוק פיצוי עתידי.

29. **טענות באשר לאופן עריכת כתבי הטענות**: הקבוצה המעבירה הלינה על כתבי הטענות מטעם השחקן, בטענה כי הם נחזים כתוצר של מחולל בינה מלאכותית. המוסד למעמד השחקן אינו מוסמך להטיל סנקציות על בעל דין בגין אופן התנהלותו ואופי כתב הטענות, ומשכך – ומבלי שאדרש לשאלה אם נעשה שימוש ככלי עזר כאמור – אין לטענה זו כל נפקות לבקשה שלפניי.

עם זאת, אעיר כי בכתבי הטענות מטעם השחקן הושארו נתונים מסוימים ללא מילוי (כך, למשל, תאריך לידתו של השחקן, שהושלם רק מן הנספחים), וראוי כי כתבי טענות המוגשים למוסד יוגשו שלמים ומוקפדים.

סוף דבר

30. לאחר ששקלתי את מכלול טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי בהיעדר הפקדת טופס הסגר, ומשלא הושגה הסכמה בין הצדדים כאמור בסעיף 78(א) לתקנון הרישום, אין למוסד למעמד השחקן סמכות לדון בבקשה – ודינה להידחות על הסף.

31. לנוכח מסקנתי זו, איני נדרש להכריע ביתר טענות הצדדים לעניין גובה הפיצוי.

32. לאור הכרעתי לעיל ודחיית הבקשה על הסף, אני קובע כי הוצאות המוסד בגין הליך זה, בסך 3,000 ₪ בתוספת מע"מ, ישולמו על ידי השחקן.

33. לפנים משורת הדין, אין צו להוצאות בין הצדדים.

ניתן ביום 2/9/2026 בהיעדר הצדדים.

עו"ד שגיא חן, פוסק